

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt I. Liberari à diabolo eos qui regenerantur in Christo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

Liberari à diabolo eos qui regenerantur in Christo.

LIBERTATEM igitur à peccato, de qua libro superiore dictum est, comitatur libertatis pars altera, vt à diabolo quoque liberi simus. Cùm enim ille nos per peccata seruos haberet; simulatque à peccatis liberati, seruitutis effecti sumus, sub illius esse potestate desijimus, vsque adeò vt nec illud carnis nostre, quod adhuc concupiscentiæ subiacet, sub diabolo captiuum teneatur, propter factam peccati remissionem, qua non imputatur id quod lex peccati propriè nuncupatur. Idcirco beatus Apostolus; cùm hanc libertatem commédans, in Epistola ad Collossenses capite primò dixisset: Qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transfudit in regnum Filij dilectionis suæ: pro tanti boni causa subiunxit, In quo Filio habemus redemptionem & remissionem peccatorum. Etenim morte sua Christus vno verissimo sacrificio Deo Patri pro nobis oblato, quo quid erat culparum, vnde nos principatus & potestates ad luenda supplicia iure detinebant, purgavit, aboleuit, exstinxit; & sua resurrectione in nouam vitam nos prædestinatos vocauit, vocatos iustificauit, iustificatos glorificauit. istoque modo diabolus, hominem quem per consensionem seductum tanquam iure integro possidebat, cuique tanquam pannoso & arumoso, nulla ipse carnis infirmitate septus, superbo dominabatur imperio, in ipsa morte carnis amisit. Natura quidem fortior, id est, angelica, inferiorem naturam humanam vitij societate subditam detinebat: sed mediator angelis fortior, infirmus propter homines factus, prædonis superbiam redemptionis humilitate destruxit: vt qui super filios hominis angelica fortitudine gloriabatur, à Filio Dei suscepta humana infirmitate,

mitate, illosus vinceretur. Sed cum adhuc multos sub diaboli potestate agere non ignoremus, quibus ad hanc libertatem nihil hactenus Christi mors contulisse videatur; intelligendum est, eum qui semel mortuus est ad multorum exhaurienda peccata, unicuique tum primum mori, cum in eius morte, qualibet fuerit aetate, baptizatur. Hæc enim cuique proprie dies est redemptionis, de qua loquitur beatus Apostolus, cum ait: Nolite contristare Spiritum sanctum Dei, in quo signati estis in die redemptionis. Ideoque nemo prius de potestate tenebrarum eripitur, quam in Christi nomine baptizatus, veterem hominem exuerit, novumque induerit, qui secundum Deum creatus est, in iustitia & sanctitate veritatis, utque Ægyptiorum primogenita ab angelo percussore necabatur, Israëlitarum liberis per agni sanguinem conseruatis: ita in quibus inuenit diabolus quod prima natiuitate contractum est, id est, originale peccatum, in quo inest omnium nascetium infelix quedam primogenitura; hos, nisi Dei gratia liberentur, tanquam suos ad mortem pertrahit, damnationemque communem.

Qui vero, cum essent in eo primum peccato concepti & editi, postea sunt Dei beneficio regenerati; de quibus scriptum est, Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt; & Voluntarie genuit nos verbo veritatis, ut simus initium aliquod creaturæ eius: hi à diaboli quoque dominatione & potestate purgati sunt, qui non solum antea coercetur ne regenerationem impediatur, sed etiam per regenerationem postea ex hominum cordibus eijcitur; ne iam eos, tanquam vasa sua, & quali mancipia, veteri illo suo iure & more possideat. Hi demum; Agni immaculati sanguine postibus eorum illitis, id est, crucis signo frontibus signatis, à perditione huius seculi tanquam à captiuitate vel interemptione Ægyptia liberantur; aguntque saluberrimum transitum, cum

Ephes 4.

cum à diabolo transeunt ad Christum, & ab hoc instabili seculo, ad eius fundatissimum regnum, & ab operibus luti & lateris, in quibus terrenis desideriis seruietes, multum & infeliciter laborabant, ad suauitatem Christi iugum, opesque iustitiæ, omni argento & auro & lapide pretiosiores. Quamuis igitur, quod ad magnitudinem & potentiam pretij, vt Prosper ait, & ad vnam pertinet causam generis humani, sanguis Christi redemptio totius sit mundi: quia tamen à redemptione constat alienos esse, neque de captiuitate & seruitute sua erutos, qui hoc seculum sine fide Christi, & sine regenerationis sacramento pertranseunt; colligitur redemptionis proprietatem, libertatisque veritatem penes eos esse, de quibus princeps huius mundi missus est foras, & non iam vasa diaboli, sed membra sunt Christi. Quod proinde circa baptizandos in vniuerso mundo sancta Ecclesia consimiliter agit, non otiose nobis est intuitu contemplandum, vbi, siue paruuli siue iuuenes, cum ad regenerationis ducuntur sacramentum, non prius vitæ fontem adire sinuntur, quam exorcismis & exsufflationibus clericorum, spiritus ab ijs immundus abigatur: vt tunc verè appareat, quomodo princeps mundi huius mittatur foras; priusque alligetur fortis, & deinceps vasa eius diripiantur, in possessionem translata victoris, qui captiuam ducit captiuitatem, & dat dona hominibus. De potestate namque tenebrarum, cui per illius primi hominis ruinam subiectum est hominum genus, non adulti modò, verum etiam reuera paruuli eruuntur, cum regenerantur in Christo: tamen id non appareat in eorum arbitrio liberato, nisi cum ad annos peruenerint ratione vrentis ætatis; tum primùm re ipsa demonstrantes consentientem doctrinæ salutari, in qua nutriti sunt, voluntatem, & in ea finientes hanc vitam, si electi sunt in Christo ante constitutionem mundi, vt essent sancti & immaculati

Obiectio prima in Vincentianis.

Matth. 12.

Ephes. 4.

culati in conspectu eius in charitate. Hæc quidem potestas tenebrarum, id est, diabolus, qui etiam dicitur princeps potestatis aëris, operatur seu efficax est in filiis diffidentiae. & quid operatur, nisi opera sua mala, & in primis maximeque ipsam diffidentiam & infidelitatem, qua sunt inimici fidei? per quam scit eos posse mūdari, posse sanari, posse perfectissimè liberos (quod eis vehementer inuidet) in æternam vitam regenerari? Sed ipse mediator intrans in domum fortis, id est, in hoc seculum mortalium, sub potestate diaboli, quātum ad ipsum pertinet, constitutum; de ipso quippe scriptum est, quod potestatem habeat mortis. intrat, inquam, mediator hic in domum fortis, id est in suo dominatu habentis genus humanum: & prius alligat eum, hoc est, eius coërcet ac cohibet potestatem, potestatis suæ fortioribus vinculis. Deinde vniuersa eius aufert arma, in quibus confidebat; sicut apud Lucam expressum est, hoc est, errores & peccata: atque hoc pacto eripit vasa eius quæcunque prædestinavit eripere; id est, homines quos ille veneno suo repleuerat, ac propter medullitus inhærentē iniquitatis amorem, longa & alta pace tenuerat: arbitrium eorum ab eius potestate liberans, vt, illo non impediēte, credant in istum libera voluntate: credentes autem inuocent liberatorem, qui dat potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius.

CAPVT II.

Regeneratos in Christo ita effici filios Dei, vt non remaneant aliqua ex parte filij diaboli.

FILII autē effecti Dei, eius deinceps spiritu aguntur, vt bene viuant; omninoque in diaboli potestate esse desistunt: nec eius ampliùs filij dici possunt, cuius imitationem atque similitudinem respuere. Falloque Pelagiani calumniabantur dicere Catholicos, qui

*Vide Aug.
epist. 107.*

LUCÆ II.